

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3024; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 695).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen [Horsebæk]): Som det fremgaar af Betænkningen, har der ikke i Udvalget kunnet opnaas Enighed om det foreliggende Lovforslag. Selv om der ikke er stor Uoverensstemmelse mellem Regeringspartierne og Partiet Venstre, har Udvalget alligevel delt sig i et Flertal og to Mindretal. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de af Ministeren stillede Ændringsforslag Nr. 2, 3, 4, 5 og 6. Den væsentligste af disse Ændringer gaar ud paa, at Bestemmelsen i Lovens § 10 om, at der i Jordlovsudvalgets Beslutninger angaaende Etableringslaan skulde være $\frac{3}{4}$ Majoritet, bortfalder; som Følge deraf ændres ogsaa Lovens § 24. De andre Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren, har praktiske Forhold gjort nødvendige. Jeg fraraader at stemme for de af Mindretallene stillede Ændringsforslag Nr. 1, 7 og 8, stillet dels af Venstre, dels af Det konservative Folkeparti.

Sønderup: Som det fremgik af mine Udtalelser ved første Behandling, gik Venstre til Arbejdet med Forlængelsen af Udstykningsloven med ærlig og redelig Vilje til at yde sin Medvirkning til at faa Loven udformet saaledes, at den afgav de bedste Rammer for en fornuftig Udstykning. Vi har holdt en Række Udvalgsmøder, og man kan uden Overdrivelse sige, at vi ret grundigt har gennemdrøftet de forskellige Forhold i den Forbindelse. Men mine Kolleger maa sikkert ogsaa give mig Ret i, at der ikke har været nogen særlig stor Forhandling om at forene de afvigende Opfattelser. Regeringspartierne afviste pure at tage Hensyn til Oppositionens Meninger; vi fik Lov at snakke med og fik Lov at give Udtryk for, hvad vi mente paa de forskellige

Omraader, men derudover havde det ingen Interesse at høre paa os, man kunde selv. Nu vel, det er ogsaa et Standpunkt, men saamaa man forhaabentlig i Fremtiden blive fri for den megen Snak om, at der vises Oppositionen Hensyn, og at man nærer et brændende Ønske om at faa den med ind i Arbejdet, for Livet viser os den ene Gang efter den anden, at dette kun er en Talemaade, som man dækker sig under.

Under Udvalgsarbejdet fremgik det, at den sagkyndige Bistand, som man gennem Jordlovsudvalget ønskede at tilføre Udstykningsmyndighederne, havde man egentlig til Raadighed i Forvejen gennem Amtskommissionerne, og derfor stiller vi et Ændringsforslag Nr. 1, gaaende ud paa, at den Paragraf, som tilsigter at udvide Jordlovsudvalget, bortfalder.

Dernæst stiller vi et Ændringsforslag til § 15, gaaende ud paa at slette Bestemmelserne om, at Fagforeningsfolk skal have en Særstilling ved den Byggevirksomhed, der er knyttet til Udstykningen. Vi finder det rimeligt, om man i disse vanskelige Tider sikrer dem, der har Forsørgerpligter, en Fortrinsstilling, men det er fuldkommen meningsløst, hvad man nu gør gennem den foreliggende Lovgivning, at autorisere Fagforeningsbogen som Adkomstdokument til at opnaa Beskæftigelse ved den Virksomhed, der her er Tale om. Der staar i Paragraffen, at de arbejdsløshedsforsikrede skal foretrækkes; men naar man nu tænker paa de Metoder, som er blevet anvendt i den forløbne Vinter over for Kristelig Arbejdsløshedskasse, kunde man jo lige saa godt sige rent ud det, som man inderst inde mener, og det, som ligger bag ved det alt sammen, nemlig at de, der skal have Beskæftigelse efter denne Lovgivning, skal være Socialdemokrater. Det næste Skridt paa Vejen bliver formodentlig det, at det kun bliver fagorganiserede, der kan faa Statshusmandsbrug. Det er efterhaanden ved at blive saadan, at man skal være Socialdemokrat for overhovedet at kunne nyde sine fulde Borgerrettigheder, og det bliver vel ogsaa snart saadan, at man skal være i Besiddelse af en Fagforeningsbog for at faa Lov til at indgaa Ægteskab. Naar det blev saadan, fik de Herrer jo ogsaa Mulighed for at gøre Hjemmene socialdemokratisk indstillede, saa at den opvoksende Slægt allerede fra Barnsben af kunde faa indpodet den rene Lære.

Men hvordan gaar det under saadanne Forhold med Friheden og Ligheden for ikke at tale om Broderskabet — denne Sentens, der endnu som et Minde om en svunden Tid pranger paa Forsiden af de socialdemokra-